fil leo

International Federation of associations and pLaces dedicated to saint Léonard

Mednarodna zveza združenj in krajev, posvečenih

Svetemu Lenartu

Št. 27

Marec 2026

Slovenščina izdaja

Ta bilten se pošilja približno 880. ljudem v več kot 30. državah.

Na voljo je v: nemščini, angleščini, francoščini, italijanščini, nizozemščini in slovenščini!

Potrebujemo vas! Vse informacije, ki so objavljene v biltenih, posredujejo člani velike družine »Saint Léonard« (sveti Lenart) iz Francije, Evrope in vsega sveta. Če želite deliti kakšno informacijo, nas kontaktirajte po e-pošti na: fil-leo@federationstleonard.com ali po pošti na naslov : fil-leo, L Escalier, 3 place Gay Gay-Lussac, 87400 Saint Saint-Léonard de Noblat (Francija).

Naslednja številka bo izšla konec junija 2026. Računamo na vas. Hvala!

Prevajalci : Klemen in Marylene Štavbar

V tej številki

str. 1: Velikonočno voščilo.
Napoved dogodkov.

str. 2–3: Homilija iz Šentlenarta v Labotski dolini (Avstrija).
Poziv štirih evropskih škofov.

str. 4–5: Karizme svetega Lenarta. Rein tegracija zapornikov.
Yannick Deslandes,
Okrogla miza,
Razprava o filmu.

str. 6: Saint-Léonard de Noblat (Francija).
Maša v bolnišnici.
Zbirka dokumentarnih filmov.

str. 7: Kirkop (Malta).
Kip.
Glasbena akademija.
Restavriranje fresk.
Spominske znamke.

str. 8 Na kratko.
Popravek vezenine Serradifalco (Sicilija, Italija),
Obnova kipa Capizzi (Sicilija, Italija),
Cerkev sv. Lenarta (Seine-Maritime, Francija),
Obnova stare cerkve sv. Lenarta v Zamori (Španija),
Relikvije sv. Frančiška (Assisi, Italija)

Vesele velikonočne praznike vsem !

Zima se je končala, pomlad je tu, narava se ponovno prebuja. Z lepimi dnevi prihaja želja po potovanjih, srečanjih, pletenju in krepitvi vezi.

Medtem ko so trenutni dogodki polni negotovosti in nagnjeni k delitvam, je v naših srcih in mislih še kako pomirjujoče, saj čutimo nekaj skupnega, nekaj kar nas vodi in združuje: svetega Lenarta.

***"Kristusovo vstajenje s svetim Leonardom in sveto Lucijo"**, delo Marca d' Oggiona, učenca Leonarda da Vincija, naslikano med letoma 1493 in 1494 ter shranjeno v umetniškem muzeju (Gemäldegalerie) v Berlinu (Nemčiji).*

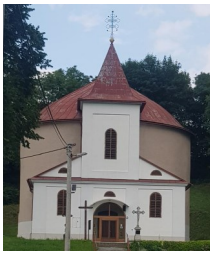
Informacije Concetto Stagnitta

Napoved dogodkov:

- Maj 2026: Lenartov (Slovaška) bo na romanju v Medžugorje (Bosna in Hercegovina) **obiskal Lenart (Slovenija).**

- Od 21. do 23. avgusta 2026: Mednarodno srečanje v Lenartovu (Slovaška), prijave zbirajo do maja po e-pošti na naslov: obeclenartov@lenartov.sk (podrobnosti si oglejte v biltenu št. 26). Prisotni bodo: Šentlenart v Labotski dolini (Avstrija), Saint-Léonard de Noblat (Francija) in Lenart (Slovenija).

- **3. in 4. julija 2027**: **Mednarodno srečanje v Vainsu (Normandija, Francija).** Priorstvo svetega Lenarta v Vainsu, ki leži ob vznožju Mont Saint Michela, se je ponudilo za organizacijo mednarodnega srečanja leta 2027. Normandija leta 2027 praznuje tisočletnico rojstva Viljema Osvajalca. Normani so pomagali pri širjenju čaščenja svetega Lenarta po Združenem kraljestvu in južni Italiji (Sicilija, Kalabrija). **Več informacij v biltenu št. 28.**

- 6. november 2028: Mascali (Sicilija, Italija) bo gostil **Saint-Léonard de Noblat (Francija)** ob stoletnici izbruha Etne, ki je uničil del hiš v mestu (vendar po zaslugi svetega Lenarta izbruh ni zahteval žrtev).

Šentlenart v Labotski dolini (Avstrija): Pridiga škofa Ägidiusa Zsifkovicsa, z dne 6. september 2025

900 let cerkve sv. Lenarta in mesta Šentlenart.

To je več kot zadosten razlog, da praznujemo z vami, da se ozremo v preteklost in z zaupanjem ob vaši strani stopamo v prihodnost!

Prihajam z vzhoda, praktično z obrobja – če uporabim izraz papeža Frančiška – z madžarske ravnine, z Gradiščanskega (Burgenland), ki je včasih ležalo na zahodu Ogrskega kraljestva in je zdaj nekaj več kot stoletje del Avstrije. Sem član škofije, ki s svojimi približno šestdesetimi leti obstoja velja za eno najmlajših v Avstriji, nastala je iz madžarskih matičnih škofij Győr (Raab) in Szombathely (Steinamanger), ustanovil pa jo je koncilski papež Janez XXIII. Sem njen tretji škofijski škof. Skupnost vernikov sestavljajo nemško govoreča večina, hrvaška etnična skupina, ki ji pripadam, madžarska skupina ter majhna skupnost Romov in Sintov. V zadnjih letih pa so se na severu dežele naselili tudi slovaško govoreči prebivalci. Vsi živimo v dobrem medsebojnem sožitju. Judovski sodržavljani so bili izgnani, njihove skupnosti razpuščene; nekdanje sinagoge in molilnice, od katerih so bile nekatere obnovljene, pa ostajajo nemi pričevalci te skupne kulture.

Majhno Gradiščansko je bogato z jeziki in kulturami, bogato z zgodovino, vendar tudi zaznamovano z vpadi in ropanji. Mimoidoče vojske so večkrat opustošile našo deželo pred vrati Dunaja. Evangeličanska luteranska cerkev ima tu, glede na število prebivalcev, največji delež vernikov v Avstriji. Na jugu Gradiščanskega obstaja tudi reformirana skupnost, edinstvena svoje vrste zunaj Dunaja. To regijo je dolgo zaznamovala velika revščina, bila je oddaljena od Budimpešte in ne preveč zanimiva za Avstrijo. Ogrsko plemstvo je upravljalo to zemljo, prebivalcem zagotavljalo delo in jim omogočalo preživetje. Z vstopom v Evropsko unijo je Gradiščansko nadoknadilo zaostanek na vseh področjih, zlasti na gospodarskem, morda celo nekoliko prehitro.

Gradiščansko je bilo in ostaja dežela, ki sprejema številne obmejne delavce. Vsak dan mejo prečka več kot 25.000 žensk in moških iz sosednje Madžarske, da bi tam delali, s čimer podpirajo življenje in infrastrukturo. Številni prebivalci so med obema vojnama in v času velike gospodarske krize prečkali Atlantik, da bi si ustvarili novo življenje. Pri nas ne boste našli velikih katedral, mogočnih romanskih ali gotskih cerkva; našo skromno dediščino se trudimo skrbno ohranjati. Iz obmejne dežele smo postali kraj prehoda in srečevanja: most pri Andauu do današnjih dni ostaja simbol tega. In medtem ko imate vi toliko bogastev, imamo mi tako rekoč samo eno jezero, ki ga imenujemo tudi »Panonsko morje«. V vlogi generalnega sekretarja Avstrijske škofovske konference sem lahko prispeval k oblikovanju življenja Cerkve v tej državi. Kot delegat za Evropo pri tej isti konferenci in pri evropskih škofovskih instancah sem se naučil spoštovati narode celine, raznolikost njihovih pristopov in pluralnost njihovih ritmov.

Sveti papež Janez Pavel II., ki je obiskal Krko (Gurk) in Železno (Eisenstadt), je med evropskimi večernicami na Trgu herojev (Heldenplatz) na Dunaju govoril o tej Evropi, ki diha z dvema pljučnima kriloma — skoraj preroške besede, izrečene v času, ko je bila naša celina še vedno ločena z bodečo žico in železnimi zavesami.

Takratno navdušenje je zbledelo; strahovi in negotovosti so se povečali; vojna se je približala, proizvajalci orožja pa so njeni resnični dobičkarji. Politični iluzionisti so dosegli svoj vrhunec; demokracije se umikajo pod pritiskom avtokratskih teženj; uveljavljajo se novi nacionalizmi na račun skupnega dobrega. Nihče ne ve, kako se bodo končale te nove igre moči, katere ideologije bodo prevladovale v svetu, ali se bo vest še dotaknila človeških src, ali bo mogoče razlikovati resnico od lažnih novic, ali bosta svet in stvarstvo obstala in ali bo človek veljal več kot stroji, ki ga s svojo umetno inteligenco želijo voditi. Stroji in zasloni ne poznajo empatije in v vojni so vsi ljudje poraženci.

Dovolite mi, da izpostavim tri značilnosti Šentlenarta v Labotski dolini :

Prvič:

Ta, devet stoletij stara cerkev svetega Lenarta spada med **najlepše** in najstarejše na Koroškem. Dominira nad Labotsko dolino (Lavanttal), med prelazom Pack in Klippitztörlom, ter priča o slavni preteklosti in veri v Boga tistih generacij, ki so bile pred nami, govori o Bogu. Za mesto Šentlenart, z njegovimi starimi rudniki zlata in srebra, rudarsko dejavnostjo, trgovino ob rimski cesti, spremembami sodobnega časa in razmahom turistične privlačnosti, je bila in ostaja ta sakralna zgradba središče privlačnosti za domačine in obiskovalce, kraj, kjer se živi vera. Naše posestvo škofijske menze se nahaja nedaleč od tod.

Bogoslužne hiše, kot je ta, so veliko več kot le preproste zgradbe: **govorijo o Bogu v svetu, ki živi, kot da On ne bi obstajal in nas spodbujajo, da živimo, kot da obstaja.** Kristjani bodo imeli vrednost tudi jutri, pod pogojem, da se krščansko življenje ne zmanjša na zgolj kulturno krščanstvo. Vera v Boga mora biti vir zaupanja in poguma; ljudem mora ponujati zaupanje, spravo, upanje, tolažbo in usmiljenje, tudi tistim, ki so se od Boga oddaljili. Ponovno moramo govoriti o Bogu.

Šentlenart v Labotski dolini (Avstrija): Pridiga škofa Ägidiusa Zsifkovicsa, z dne 6. september 2025

Drugič,

Ta zgradba je obdana s težko **verigo**. Ta spominja na verige svetega Lenarta, tega ustrežljivega svetnika, ki posreduje za jetnike, zatirane, izključene, izgnance in preganjane, ki trga njihove vezi in ki se mu priporoča dobrobit domačih živali. Od Šentlenarta v Labotski dolini (Lavanttal) so številna svetišča, posvečena temu svetniku, povezana in posajena po vsej Evropi. Tudi več cerkva v naši škofiji nosi njegovo ime. Tako ta kraj spominja na krščanske korenine, evangelizacijsko poslanstvo, zaupano vernikom, ustvarjalno moč krščanske vere in kaže, kako vera presega meje ter združuje ljudi. Tudi to je Evropa! Naj papež Leon, neumorni graditelj miru, ne bo preslišan v svojem nujnem pozivu: tam, kjer svet pestijo nesloga, vojna in sovraštvo, smo zelo daleč od našega Boga sprave in miru.

Prosim vas, pomagajte strgati verige ujetništva, osvoboditi ljudi njihovih spon. Vera je svoboda, veselje, ponižnost in iskanje resnice. Kadar vklepa in utesnjuje, nima nič skupnega z Bogom.

Rotim vas, živite občestvo vernikov v tem starodavnem mestu, ki je v svoji zgodovini spoznalo stisko in bedo, a tudi prenovo, upanje in Božjo prisotnost.

Tretjič,

Posebnost cerkve svetega Lenarta so njena gotska okna s krogovičjem, okrašena z **vitraži živahnih** barv s konca 14. stoletja, ki so nastali v bližnji delavnici v Judenburgu, onkraj prelaza Obdach. Nekateri od teh vitražev so danes v Metropolitanskem muzeju v New Yorku. Ta okna odpirajo človekov pogled proti nebu: navdajajo z občudovanjem, pripovedujejo o Božjih velikih delih in v svetnikih, ki jih upodabljajo, kažejo, česa je sposoben človek, ko veruje. Hkrati osvetljujejo sivino pogosto neusmiljenega vsakdana in kot prizma projicirajo barve neba na naš obstoj.

Strahovi pred gospodarskim propadom, družbeni in cerkveni razkoli, novi nacionalizmi, razpršeni strahovi in teorije zarote, zaskrbljujoča razdrobljenost sveta, pandemija, podnebne spremembe: vse to je sprožilo skoraj apokaliptično tesnobo, ki brez ovinkarjenja govori o »zadnji generaciji«. Ne verjamemo več, da lahko Bog reši, posreduje, odpre nov čas onkraj svetovnih katastrof. Trpimo zaradi bolezni, sestavljene iz nepredvidljivosti, nemoči in krize zaupanja.

Sveti Avguštin, duhovni oče avguštinskega reda, je že v 4. stoletju zatrdil: »Nenavadno je, da se ljudje pritožujejo nad hudobijo časov. Naj se nehajo pritoževati in naj popravijo sami sebe!« Svetniki in svetnice, upodobljeni na teh vitražih, sveti Lenart, zavetnik župnije in mesta, sveta Kunigunda ter mnogi drugi, so pokazali, da je vera vedno zaupljiv odhod v neznano in da si je treba preprosto »drzniti«.

Bog se je zavezal nam, ljudem: takšen je pomen Jezusovega imena (Emanuel — Bog z nami). Tudi takrat, ko se zdi odsoten, je Bog prisoten in deluje na skrivnem.

Dragi prijatelji!

Govoriti o Bogu in živeti krščansko sta bistveni značilnosti Evrope. Iz teh virov je stara celina črpala novo upanje in pisala svojo prihodnost. Vi ste prispevali k tej prihodnosti, tukaj v Šentlenartu; to so počele tudi generacije pred vami in tiste, ki bodo prišle za nami, bodo to delo nadaljevale. Starodavna cerkev in starodavno mesto bosta imela prihodnost in prihodnje generacije bodo spoznale, da je življenje brez Boga, brez cerkvenega občestva, brez solidarnosti in bratstva v družbi ter društvih obsojeno na propad.

Šentlenart je majhen kotiček Evrope, ki ima veličino! Jaz, ki se veselim Evrope, ki si želim delovati pri njeni gradnji in ki trdno verjamem, da Bog ni pozabil naše stare celine, se vam vsem zahvaljujem.

Poziv štirih evropskih škofov za krepitev vezi spričo razkolov v svetu.

Informacije : Christian Gsodam

Štirje podpisniki poziva, od leve proti desni:
- škof Jean-Marc Aveline (Francija),
- škof Matteo Maria Zuppi (Italija),
- škof Georg Bätzing (Nemčija) in
- škof Tadeusz Wojda (Poljska).

13. februarja 2026 so predsedniki škofovskih konferenc štirih najbolj poseljenih evropskih držav (Francije, Italije, Nemčije in Poljske) objavili skupno izjavo, katere povzetek sledi in v kateri pozivajo k spominu na izvore ustanovitve Evrope:

« Prispevek, ki ga lahko k civilizaciji doprinese organizirana in vitalna Evropa, je nepogrešljiv za ohranjanje miroljubnih odnosov. Evropa ne bo nastala naenkrat in ne bo zgrajena v celoti hkrati; nastala bo iz konkretnih dosežkov, ki bodo najprej ustvarili dejansko solidarnost. »

Medtem ko gre svet skozi pretrese in reorganizacijo, mora Evropa odigrati vlogo moralnega kompasa.

Svet potrebuje Evropo. To je nujnost, ki jo morajo kristjani ponotranjiti, da bi se nato lahko tam, kjer so, odločno zavzeli za prihodnost Evrope z enako ostro zavestjo kot njeni ustanovni očetje.

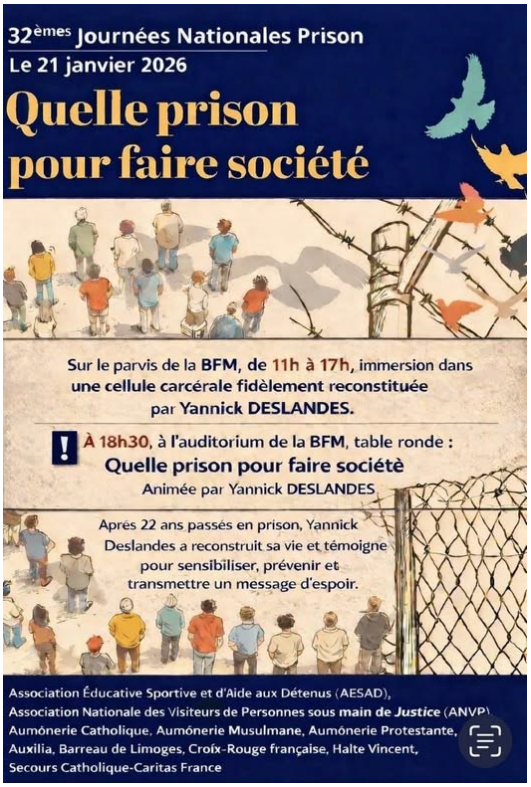
Celotno izjavo si lahko ogledate tukaj (v nemščini) :

https://www.dbk.de/presse/aktuelles/meldung/christinnen-und-christen-fuer-europa

Karizma svetega Lenarta: reintegracija zapornikov

Predavanje Yannicka Deslandesa, nekdanjega zapornika in ustanovitelja združenja Mur'mures

Informacije: Valérie Chwal

V sredo, 21. januarja 2026, smo imeli priložnost prisostvovati okrogli mizi v Večpredstavnostni frankofonski knjižnici (Bibliothèque Francophone Multimédia) v Limogesu (Francija) na temo: **Kakšen zapor za sooblikovanje družbe?**

Na tem dogodku je svoje pričevanje delil Yannick Deslandes, star 56 let, od katerih jih je 22 preživel v zaporu, avtor knjige "Au-delà les murs. 22 ans de prison … et la lumière" **(Onkraj zidov, 22 let zapora ... in svetloba** ; Založba Calame) in ustanovitelj združenja Mur'Mures, ki se zavzema za reintegracijo zaprtih oseb.

Zanj je bilo pisanje avtobiografije oblika terapije, s katero se je osvobodil bremena kaznivih dejanj, ki jih je pred tem banaliziral.

Svojo odrešitev dolguje veri (krščen je bil v zaporu) in številnim ljudem, ki so mu povrnili zaupanje:

- Svojemu obiskovalcu v zaporu, prijatelju in botru,
- svoji svetovalki za vključevanje in probacijo, ki je bila prisotna na njegovem krstu,
- dvema zaporniškima duhovnikoma, ki sta ga naučila odpuščanja,
- direktorici zapora, ki je popravila njegovo avtobiografijo, čeprav to ni spadalo med njene naloge,
- svoji soprogi, ki mu je pomagala pri osebni obnovi in ki je danes predsednica združenja.

Po njihovi zaslugi se je lahko spremenil, napredoval in pridobil samozavest. Upanje za druge.

Po njegovem mnenju reintegracija predstavlja 80 % dela, ki ga mora opraviti posameznik sam. Preostalih 20 % pa so ponujene roke: delodajalec, žena, prijatelj, združenje. Vse to je nujno za uspešno reintegracijo.

Reintegracija

V prvem letu je zaradi kazenske evidence zelo težko našel delo. Našel je mesto nočnega čuvaja v velikem nastanitvenem centru pri združenju Auxilia une nouvelle chance (združenje za nastanitev in reintegracijo), hkrati pa je dobil pogodbo o zaposlitvi za nedoločen čas kot strokovnjak za odkrivanje izlitja vode, čeprav o tem ni vedel ničesar. Trenutno je pri njih še vedno zaposlen za nedoločen čas. Zahvaljujoč zaupanju in delu je lahko privarčeval, prišel do lastne nepremičnine, se poročil in izdal svojo avtobiografijo. Iz svoje preteklosti je znal ustvariti nekaj pozitivnega in to sedaj posreduje drugim.

Vloga predajanja izkušenj

Yannick Deslandes je leta 2025 ustanovil združenje **Mur'Mures**. Le to omogoča izmenjavo izkušenj z mladimi, zaporniki, družinami zapornikov, vodji podjetij in žrtvami, z namenom njihove rehabilitacije. Po njegovem mnenju je teh 20 let zapora odsedel za te mlade. Zato sedaj deluje kot izvajalec na področju preprečevanja kriminalitete, kar vključuje vzpostavitev mobilne zaporniške celice, ki so jo izdelali ljudje, povezani s to problematiko. Celica kroži po vsej Franciji, predvsem po prednostnih soseskah in naseljih.

Po zaslugi združenja Mur'Mures mladi v težavah najdejo prostor za pogovor, osebno obnovo in ponovno pridobitev samozavesti.

Tako kot sveti Lenart v 6. stoletju, ki je pomagal jetnikom, Yannick podaja roko tistim, ki so ujetniki svoje preteklosti in svojih težav. Nobena veriga ni dokončna. S poslušanjem in podporo sta svoboda in obnova življenja mogoča.

Knjigo (v francoščini) najdete na spletni strani založnika:

https://calame-editions.fr/associations/yannick-deslandes-mur-mures

Karizma svetega Lenarta: reintegracija zapornikov

Okrogla miza o zaporniškem okolju

Informacije: oče Bernard Héraut, kaplan v zaporu v Limogesu, župnik župnije St Léonard de Noblat (Francija)

Pričujejo zdravnica psihiatrinja, nekdanja odvetnica in nekdanja obiskovalka v zaporu:

V tem prvem tednu posta, v četrtek, 26. februarja 2026, je pastoralna ekipa župnij Saint Éloi des Hauts de l'Aurence in la Trinité (severno od Limogesa) želela, da bi župljani spoznali realnost zaporniškega sveta.

Seveda ni bilo govora o obisku pripora v Limogesu. Vstop tja ni dovoljen. Tudi družine zapornikov morajo imeti dovoljenje sodnika, da se lahko pogovarjajo z zaprto osebo.

Zato so se s kristjani prišle srečat strokovnjakinje iz zaporniškega okolja: Bile so tri ženske, Danièle Bourlaud, zdravnica psihiatrinja, Marie-Paule Héraud, predsednica Izobraževalnega in športnega združenja ter združenja za pomoč zaprtim osebam in nekdanja obiskovalka v zaporu, ter Edith Verger, častna odvetnica.

Izvedena je bila predstavitev ustanove. Pripor v Limogesu, ki se nahaja v samem središču mesta, ima 58 celic za moške, 10 celic za ženske in 10 celic za mladoletnike. Medtem ko pri moških in ženskah pogosto bivata 2 ali 3 osebi na celico, imajo mladoletniki individualne celice. Opisan je bil tipičen dan, ki izmenjuje čas za študij (šolski pouk), usposabljanje, šport in delo z različnimi dejavnostmi, ki jih pogosto ponujajo zunanja društva.

Danièle Bourlaud je pojasnila, da zaprte osebe nimajo duševnih bolezni, ki bi zahtevale oskrbo v ustrezni zdravstveni ustanovi. Imajo pa hude osebnostne motnje, ki v otroštvu niso bile odkrite.

Odprtih je bilo veliko vprašanj, kar je znak, da tema nikogar ne pusti ravnodušnega. Čeprav je bila omenjena prihodnja gradnja kazenske ustanove v Limogesu, zaenkrat še ni nič odločeno. Vendar bi bil od leta 1856 že čas, da se zgradi nova zgradba, ki bi nudila higienske in zdravstvene pogoje, ki bi omogočali spoštovanje dostojanstva vsakega človeka.

Filmska razprava: « V imenu zakona vas izpuščam »

Informacije: France Dumont Saint Priest

V četrtek, 26. februarja, je prav tako v Limogesu potekala filmska razprava s projekcijo dokumentarnega filma »Au nom de la loi, je vous libère« (V imenu zakona vas izpuščam). Razpravo, ki je sledila, sta vodila Christian Jacquot (soscenarist dokumentarca) in nekdanji zapornik.

Ta dokumentarni film prikazuje pot več zapornikov, obsojenih na dolge zaporne kazni, in način, kako so si s pomočjo združenja »Gare BTT« (https://www.gare-btt.fr) ki se nahaja v regiji Franche-Comté, uspeli ponovno zgraditi življenje. To združenje ponuja zaposlitve v gradbeništvu, mehaniki in pri ločevanju odpadkov – zaposlitve, ki so prilagojene posamezniku – ter razvija obsežnejši projekt reintegracije, zlasti kar zadeva stanovanja in pomoč pri vsakodnevnem urejanju življenja.

Dokumentarec predstavlja prednosti tega združenja, pa tudi njegove neuspehe, pri čemer poudarja dejstvo, da se osebe po prestajanju dolgih kazni zelo težko ponovno navadijo na življenje »zunaj«, še posebej, ker je bila priprava na odpust v centrih, kjer so prestajali kazen, pogosto izjemno pomanjkljiva.

Pot, ki so jo prehodili ti zaporniki in je predstavljena v tem dokumentarcu, je včasih polna ovir in zahteva obsežno logistiko (kar zadeva vsakdanje življenje, stanovanje, administrativne dokumente itd.).

Razprava, ki je sledila, je bila v glavnem posvečena težavam pri pripravi na odpust, bodisi v priporih pri kratkih kaznih, bodisi v zavodih za prestajanje kazni ali osrednjih zaporih pri daljših kaznih. Zaporniške službe imajo oddelke, ki so zadolženi za to pripravo, vendar so pogosto preobremenjeni in niso vedno prilagojeni osebnosti vsakega posameznika.

To pomanjkanje priprave na odpust je tudi eden od vzrokov za povratništvo. Možnost, ki jo ponuja združenje, kot je to, ki nam je bilo predstavljeno, je spodbudna, zato bi bilo treba poskušati razširiti tovrstne pobude. Te sicer obstajajo tudi v drugih regijah, vendar v nezadostni meri in ne vedno v povezavi z zaporniškimi službami, ki bi morale biti bolj vključene.

Saint-Léonard de Noblat (Francija) :

Maša v bolnišnici z relikvijo svetega Lenarta

Informacije in fotografija : Jean-Louis David

18. novembra 2025 je bila, kot vsak mesec, darovana sveta maša v bolnišnici v Saint-Léonard de Noblatu (Francija).

Po romanju septembra 2025 in po zgledu Lenarta (Slovenija) so bratje bratovščine svetega Lenarta udejanjili dobre prakse, ki so jih spoznali med potovanjem ter se odločili, da se udeležijo te slovesnosti z relikvijo lobanje našega skupnega zavetnika, svetega Lenarta, ter jo ob koncu maše ponudijo v čaščenje stanovalcem bolnišnice.

Običajno so se vsako leto ob prazniku Kvintene (Quintaine) bratje in konjeniki pred tradicionalno konjeniško igro Kvintene ustavili pred bolnišnico. Ker pa se je bolnišnica v začetku leta 2019 preselila izven središča mesta, to ni več mogoče. Vzpostavljena je bila alternativna rešitev s predstavitvijo replike lesene makete Kvintene, ki je bila razstavljena v avli bolnišnice v prazničnem tednu, posvečenem svetemu Lenartu, med 6. novembrom in Kvinteno.

Vendar pa je bilo leta 2025 prvič, da so relikvijo svetega Lenarta prinesli v bolnišnico in jo ponudili v čaščenje vernikom.

To gesto so zelo cenili naši starejši, ki so zelo navezani na tradicijo in na svetega zavetnika, ustanovitelja mesta.

Novi dokumenti v dokumentarnem fondu svetega Lenarta

Informacije: Michel Braem

V občinski knjižnici Georges Emmanuel Clancier v mestu Saint-Léonard de Noblat je nova predaja dokumentov razširila dokumentarni fond, posvečen svetemu Lenartu.

Ustanovljen je bil novembra 2017 na pobudo bratovščine svetega Lenarta v sodelovanju z odborom za ostenzije in mednarodno zvezo združenj in krajev, posvečenih svetemu Lenartu (fil-leo). Njegov namen je zbirati dokumente, povezane z zgodovino ustanovitelja mesta, s tradicijami, ki so z njim povezane (vključno z ostenzijami, ki so od leta 2013 vpisane na Unescov reprezentativni seznam nesnovne kulturne dediščine), ter z njegovim evropskim in mednarodnim vplivom (več kot 900 krajev po vsej Evropi in širše).

Med prvotnim gradivom velja omeniti delo Patricka Brissarda, ki je popisal ikonografijo svetega Lenarta po svetu (več kot 3000 popisanih upodobitev), dokumente Marcela Roudeauja, očeta Bernadette Lagrange, ki je bil član bratovščine pred 100 leti, ter knjige, ki so pripadale Renéju Chamaudu, očetu dr. Alaina Chamauda, nekdanjega predsednika in ustanovitelja bratovščine sv. Kozme in Damijana iz Pierre-Buffière.

Novi predani dokumenti vključujejo arhive odbora za ostenzije, knjige in dokumente, ki so jih podarile delegacije ob obisku v Saint-Léonard de Noblatu ali med obiski krajev v Evropi, posvečenih svetemu Lenartu (predal jih je Michel Braem), ter celotno zbirko četrtletnih biltenov fil-leo.

Ti dokumenti so na voljo za vpogled izključno na kraju samem in dopolnjujejo dokumentarni fond združenja za spoznavanje in ohranjanje mesta Saint-Léonard (Connaissance et Sauvegarde de Saint-Léonard), ki je bolj osredotočen na zgodovino samega mesta. Na voljo so vsem: prebivalcem mesta (t. i. »miaulétous«) in drugim - zgodovinarjem, raziskovalcem ali preprosto radovednežem.

Michel Braem, ustanovitelj in častni član fil-leo, Alexandre Mazin, predsednik fil-leo, Jean-Michel Carpenet, pomočnik blagajnika bratovščine, Raphaël Martin, direktor občinske knjižnice, Michel Defaye, predsednik bratovščine, Martine Roussel, članica bratovščine in Patrick De Chalain, pomočnik arhivarja bratovščine.

Seznam dokumentov fonda lahko najdete na spletni strani knjižnice: https://www.bibliotheque-st-leonard-de-noblat.fr

Kirkop (Malta) :

Informacije: Kenneth Cassar

Kip mladega svetega Lenarta

On Nič več ne more ustaviti združenja Għaqda Mużikali San Leonardu (Saint Leonard Band Club) iz Kirkopa (Malta)!

Potem ko so septembra 2025 odprli svoje nove prostore, so nedavno izvedli različne dejavnosti, ki pričajo o njihovi dinamičnosti:

- Izdelava novega kipa »mladega« svetega Lenarta (v trenutku, ko prejme Božjo milost), ki je razstavljen v vhodni avli njihovih novih prostorov.
- Okrepitev njihove glasbene šole, poimenovane »Kirkop Music Academy«, ki ponuja uvajanje v glasbo že od najzgodnejšega otroštva.
- Prva faza obnove fresk na stropu cerkve svetega Lenarta v Kirkopu s strani priznanega sodobnega malteškega umetnika Anthonyja Spagnola, ki prikazuje imenovanje svetega Lenarta za diakona.
- Izdaja serije spominskih znamk ob odprtju njihovih novih prostorov. Gostovanje pihalnega orkestra iz Hajdúszoboszlója (Madžarska) ob odprtju prostorov (ni na fotografijah).

Glasbena akademija

Obnova fresk na stropu cerkve

Spominske znamke

Na kratko

Popravek Serradifalco (Sicilija, Italija)

V prejšnjem biltenu je prišlo do napake glede kraja. Ta vezenina je res na Siciliji, vendar v župniji Serradifalco, ne v Capizziju. Se opravičujemo.

Informacije Michele Anzalone

Capizzi (Sicilija, Italija)

Obnova kipa svetega Lenarta.

Informacije Francesco Sarra

Saint Léonard (Seine-Maritime, Francija)

Cerkev

Informacije Daniel Cadet

Zamora (Španija)

Stara cerkev svetega Lenarta iz 12. stoletja (levo), desakralizirana konec 19. stoletja, leta 1913 prodana zasebniku in od leta 1998 zaščitena kot zgodovinski spomenik, je v postopku obnove.

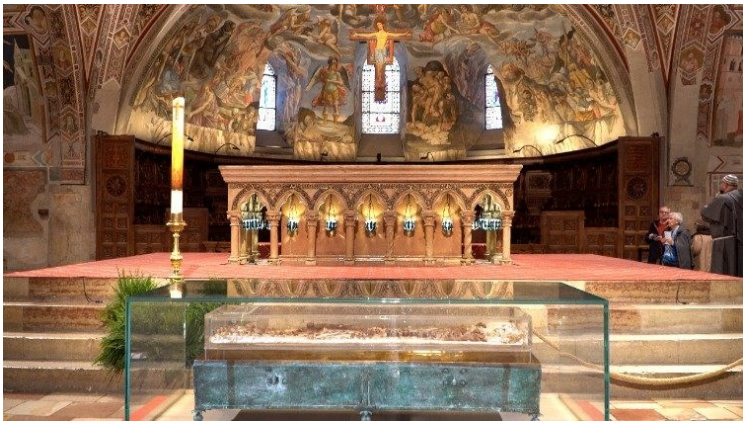

Stari relief iz cerkve svetega Lenarta v Zamori, razstavljen v muzeju samostanov MET (The Met Cloisters, New York).

Podrobnosti o reliefu (besedilo v angleščini): https://www.metmuseum.org/art/collection/search/472278

Assisi (Umbrija, Italija): Ostenzije relikvij svetega Frančiška ob 800. obletnici njegove smrti

Od 22. februarja do 22. marca 2026 je bazilika svetega Frančiška prvič predstavila ostenzijo relikvij svetega Frančiška ob 800. obletnici njegove smrti (fotografija levo). V bližini bazilike se nahaja majhna cerkev, posvečena svetemu Lenartu, okrašena z zunanjo fresko iz 15. stoletja z obema svetnikoma (Frančišek na levi in Lenart na desni).

Informacije Concetto Stagnitta